

περιπέτεια

περιπέτεια, η, ουσ. [<αρχ. περιπέτεια], η περιπέτεια. **1.** επιδιωκόμενο ή αναπάντεχο συμβάν που παρουσιάζει κινδύνους ή θέτει προβλήματα κατά την εκτέλεση, την πραγματοποίηση ή το ξεπέρασμά του: «αποφεύγω τα οργανωμένα ταξίδια, γιατί μ' αρέσει να ζω την περιπέτεια σε κάθε χώρα που επισκέπτομαι || είχε μια περιπέτεια με την υγεία του, αλλά ευτυχώς την ξεπέρασε». **2.** χαρακτηρισμός λογοτεχνικού, ιδίως κινηματογραφικού έργου, με έντονη δράση και με συχνές εναλλαγές καλών ή κακών καταστάσεων: «είδαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα περιπέτεια στο τάδε σινεμά». **3.** σύντομη ερωτική ιστορία: «είχα μαζί της μια περιπέτεια και τίποτ' άλλο». (Λαϊκό τραγούδι: *αφού σου είπα με το νυ και με το σίγμα την περιπέτεια που είχα στη ζωή και με συγχώρεσες, γιατί είχα πέσει θύμα, τι θέλεις τώρα από μένα τη φτωχή*). **4.** δυσκολία, ταλαιπωρία, πάθημα: «τι περιπέτεια ήταν κι αυτή, μέχρι να πάρω το πιστοποιητικό γεννήσεως απ' το δήμο!». Παλιότερα, οι παρέες χαρακτήριζαν περιπέτεια τις ομαδικές περιπλανήσεις τους σε χώρους όπου υπήρχε έντονο λαϊκό στοιχείο, σε χώρους όπου εκδίδονταν γυναίκες ή όταν πραγματοποιούσαν τη γνωστή μπουρδελοτσάρκα (βλ. λ.). Υποκορ. **περιπετειούλα**, η·

- *μπαίνω σε περιπέτειες*, ασχολούμαι με κάτι ή μου τυχαίνει κάτι που μου δημιουργεί μπελάδες, προβλήματα: «μπλέχτηκα με μια δουλειά που δεν τη γνώριζα και μπήκα σε περιπέτειες»·

- *τον βάζω σε περιπέτειες*, του δημιουργώ μπελάδες, προβλήματα: «του 'δωσα λανθασμένες πληροφορίες για τη δουλειά που θ' άρχιζε και τον έβαλα σε περιπέτειες τον άνθρωπο!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας